

[Skruksager Skau]

Det skal understreges, at nedslaget kun har virkning for anlægsaktiver, som jo ofte bliver fastsat til priser, der ligger betydeligt over den værdi, de burde sættes til, når vi ser på det årlige afkast.

Vi må også tænke på, at virksomhederne almindeligvis har en helt anden og længere levetid, end det er naturligt for os mennesker, og det er derfor unaturligt, at der ved denne naturlige tilfældighed skal ske et skattemæssigt smæk ved generationsskifte.

Venstre går derfor stærkt ind for de to foreliggende lovforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

De to forslag, der behandles samtidig, har nok et fælles problem som grundlag, men de er alligevel så forskellige, at jeg vil behandle dem hver for sig.

Jeg vil først sige noget om successionsordningen. Jeg går ud fra, at ministeren delvis har fulgt den betænkning – nr. 1111 – om generationsskifteskatter og -afgifter, som Skattedepartementet har udarbejdet. Når jeg siger »delvis«, er det, fordi man ikke har gjort noget forsøg på at sammenarbejde de anbefalinger, der er. Men det er jo, som det har været antydnet heroppe, ikke nogen enstemmig anbefaling, der er kommet.

Jeg vil gerne sige, at vi fuldt ud deler de betragtninger, der gøres om, at der er store problemer i forbindelse med generationsskiftet i øjeblikket, og at det er nødvendigt, at Folketinget finder frem til en lettelse af overgangen fra den ene generation til den anden. Generations-skifte ødelægger i nogle tilfælde virksomheder fuldstændig og gør i andre tilfælde en udvikling af dem så besværlig, at man kan indse, at det volder dem stor skade. Så langt er vi enige med regeringen.

Når man nu foreslår, at den succession, der gælder ved et dødsfald, skal kunne ske i levende live, sker det ud fra et ønske om at lette vilkårene for generationsskiftet i virksomheder, der er i personligt eje og i selskabsform, men jeg synes ikke, man har været opmærksom på, at det kun er 10 medlemmer, der anbefaler dette, mens 7 medlemmer af udvalget siger, at det hensyn, der begrundes successionsreglerne ved død, nemlig det pludselige og ofte uventede likviditetskrav, der opstår i et dødsbo, ikke gør sig tilsvarende gældende ved gaveoverdragelse,

og at man derfor tager afstand fra at gennemføre det. Man konstaterer det administrativt komplicerende i den regel, man har valgt. Jeg synes, man for lidt har forsøgt at sammenarbejde disse to opfattelser.

Hr. Stavad brugte en del af sin taletid til et ufuldkomment forsøg på at redegøre for den radikale opfattelse, og meget af den øvrige tid gik jo med angreb på skatteministeren, og der blev derfor meget lidt tid til at konstatere, hvad Socialdemokraterne egentlig ville gøre for at klare generationsskiftet. Jeg synes, Socialdemokraterne kunne have peget på, at de samme ti medlemmer, som anbefaler succession efter dødsboreglerne i levende live, peger på, at det ville være rimeligt at forbinde den med en særlig medarbejderovertagelse.

Jeg tror, at vi, hvis vi vil lette det, må gå ind i en meget bredere løsning af problemerne. Socialdemokratiet lagde stærkt vægt på – og det gjorde SF, så vidt jeg forstod, også – at man ved at inddrage medarbejderne på den måde måske kunne slippe uden om noget af den skat, man skylder samfundet. Jeg synes, man bør overveje det, når vi i udvalget nu skal til at se, hvad vi kan gøre for at lette generationsskiftet.

Jeg håber, det er fremgået klart, at jeg ikke finder forslaget, som det foreligger, så gennemarbejdet, at det kan gennemføres.

Derefter vil jeg gerne sige noget om det andet forslag, nemlig forslag til lov om ændring af lov om afgift på arv og gave. Jeg vil gerne komme lidt nærmere ind på de betragtninger, vi fra radikal side har gjort.

For det første: De danske arveafgiftsregler er overordentlig blide sammenlignet med engelske og amerikanske. I de engelske og amerikanske arveafgiftsregler går man ud fra boet og behandler det som en helhed, en enhed. I de danske arveafgiftsregler går man ud fra, hvem og hvor mange der arver, og så deler man boet op. Det er klart, at en sådan opdeling gør beskatningen betydelig lempeligere, så snart der er flere. Det er én ting.

Dernæst tror jeg, at regeringen nu er nødt til at gøre op med sig selv, hvad det er, man ønsker. Vil man afskaffe formueskatten, hvilket jeg gang på gang har anbefalet at man går ind i en alvorlig vurdering af og har tilsagt vores positive interesse i at gøre? For gør man det, kan man ikke samtidig gennemføre en beskatning af arv og gave, der er endnu lempeligere end